

ligesuldt som Medlem af Thinget berettiget til at udtale mine Anskuelser og min Opfattelse med Hensyn til Forhold, der her bringes paa Bane. Det er kun det, jeg har gjort, og jeg forbeholder mig fremdeles Frihed dertil, enten det er det ærede Medlem ligegyldigt eller ikke.

Mourad: Det ærede Medlem er aldeles inkompetent til at udtale sig om Forholdet mellem Krigsministeren og det samlede Ministerium, det kjender han ikke, og det kan han ikke udtale sig om.

Thomsen: Jeg er ikke inkompetent til at udtale mig om et saadant Forhold, naar jeg har været tilstede og været Vidne til en Samtale angaaende det paagjældende Emne mellem den daværende Krigsminister og den daværende Conseilspresident, og naar jeg isølge min officielle Stilling som Direktør for Krigsministeriet skulde vide Alt, hvad der påskete.

Mourad: Jeg benægter Rigtigheden.

Thomsen: Det staar det ærede Medlem frit for.

Ordføreren (Bjessen): Naar en Debat er soulmet op til et Omfang som den nærværende, vil det jo være urimeligt at vente og end ikke til at ønske, at Ordføreren skulde ville optage alle de forskjellige Udtalelser, der ere fremkomne i Løbet af Debatten, og imødegaa dem hver for sig. Jeg skal heller ikke trætte Thinget mere end høist nødvendigt; men det er naturligvis min Pligt som Ordfører i det Væsentlige at søge at oplyse de Angreb, som Flertallets Betænkning har været Gjenstand for, og i den Henseende da naturligvis særlig at gjøre opmærksom paa de vigtigste af dem. Den høitærede Minister har, forekommer det mig, paa en uheldig Maade været i Strid med de Oplysninger, som have foreligget Udvalget, og som dels direkte, dels indirekte stamme fra den høitærede Minister. Jeg skal ikke mere end fornødent rippe op i den Kamp, som derom har været ført, jeg skal kun erkjende, at den høitærede Minister i sit Foredrag udtalte sin Tilslutning til den Opfattelse, jeg havde gjort gjældende med Hensyn til visse Afstandsbestemmelser paa Kjøbenhavns Østerritorium. Der er imidlertid et Punkt, jeg er nødt til at dvæle ved, fordi det undrer mig, at det ærede Medlem fra Middelfart (Mourad) i den Henseende byggede sin Dom paa, hvad han mente, at den meget ærede Minister havde

fuldstændig godtgjort. Han mente nemlig, at Ministeren havde godtgjort, at Bombardementsgrænsen i Virkeligheden nu i dette Øieblik maa betragtes som 12,000 Alen, og baseret paa denne Erkjendelse, altsaa paa Ministerens Bevis, støttede det ærede Medlem fra Middelfart, som et Hovedpunkt, sin Tilslutning til det foreliggende Forslag om Kjøbenhavns Befæstning. Jeg har forleden oplyst, hvorpaa de Udtalelser, som Flertallet har fremsat i Betænkningen, hvætte sig, at det er paa Udtalelser, der foreligge for Udvalget fra vedkommende Autoriteters egen Side. Den høitærede Minister gjorde imidlertid forleden Dag gjældende, at den Skrivelse, vi paabe-raabte os, maatte betragtes som forældet, idet den var dateret den 19de Mai 1881, og at vi nu altsaa have tilbagelagt et Par Aar siden den Tid. Denne Skrivelse gif, som det vil erindres, ud paa, at den nuværende Bombardementsgrænse var 14,000 Alen, at i visse Tilfælde den høieste Grænse var 16,000 Alen, og at den i Fremtiden kunde blive 18,000. Disse Oplysninger hidrøre fra en Skrivelse fra Krigsministeriet af 19de Mai 1881. Den høitærede Minister siger nu, at den maa betragtes som forældet, og at der siden er kommen nye Oplysninger, som vise, at disse Afstandsbestemmelser ikke ere korrekte, men maa antages at være mindre. Jeg tror, at det var de Betragtninger, den høitærede Minister fremsatte i sit næstsidste Foredrag, hvor han særlig henvendte sig til mig. Jeg vil dertil sige, at det er mig ganske vist en mærkelig Betragtning, thi man har sædvanlig antaget, at i den Henseende var Udviklingen i Fremgang, altsaa den Bombardementsdistance, der gjaldt for to Aar siden, efter al Sandsynlighed maatte være voxet nu, men den meget ærede Minister gjør den modsatte Betragtning gjældende, at de Distancer, som gjaldt for to Aar siden, ikke mere nu gjælde, og at Afstanden siden den Tid maa betragtes for at være formindsket. Jeg har imidlertid i den Henseende en Oplysning fra en anden Side, som iøvrigt ogsaa hidrører fra det meget ærede Ministerium og hører til de Bilag, der ere fremlagte i denne Sag. Det hedder Side 41, i den meget omtalte Bjece fra den Ingenieurkapitain, som er bleven Fader til det foreliggende Befæstningsforslag -- den er af Aaret 1883 og maa altsaa antages ikke at være ganske forældet -- „at hvad Studvidthen angaar, synes man at have Tendents til disses Forøgelse“, altsaa, den Forudsætning, som den meget ærede Minister gaar ud fra, at disses Distance siden 19de Mai 1881 maa antages at være formindsket, maa, efter hvad der foreligger for os, ikke kunne anses for at være holdbar;